

Мурал-арт стає популярним видом сучасного мистецтва в Україні. Це альтернативний спосіб комунікації між митцем і суспільством, де можна радикально доносити культурні та політичні ідеї до різних груп населення. Він спонукає українських художників до постійної інтеграції, подорожей, пошуку нових способів самовираження у мультикультурному світі. Зважаючи на молоду, але насичену історію формування муралізму як особливого способу самовираження художника, можна сказати про ефективність результатів, яких досягають майстри, висловлюючи свої думки на гігантських стінах.

Список використаних джерел

1. Богуцький Ю.П., Андрущенко В.П., Безвершук Ж.О., Новохатько Л.М. Українська культура в європейському контексті. Київ: Знання, 2007. С. 47-54.
2. Дзюба І. Українська культура як майбутнє нації. Біблія і культура. Чернівці, 2001. Вип. 3. С. 9-18.
3. Гринюк М. Декоративний народний розпис в інтер'єрі гуцульської хати (середина ХІХ – кінець ХХ ст.): дис. канд. мистецтвознавства /Львівська академія мистецтв. Львів, 1997. 184 с.
4. Грицюк О. Соціально-політичні графіті Революції гідності (на матеріалах Києва). Етнічна історія народів Європи: збірник наукових праць. Київ, 2014. – Вип. 42. С. 130-136.
5. Кириченко М.А. Український народний декоративний розпис. Київ: Знання-Прес, 2006. 228 с.

ЧИ ПРИДАТНА УКРАЇНСЬКА РОК-МУЗИКА ДЛЯ ПЕРЕДАВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ?

Черемпей С. Е., Вовк О. Є.

Опорний навчальний заклад «Апостолівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №1 Апостолівської міської ради Апостолівського району Дніпропетровської області»

Без музики важко уявити наше життя. Ми чуємо її всюди: на вулицях, удома, по радіо й телебаченню, в магазинах, у парках, в концертних залах. Науково доведено, що життя будь-якої людини безперервно, на генетичному рівні пов'язано з музикою. Адже звуки тварин і птахів, голоси рідних людей,

побутові звуки та музичні мелодії фіксуються у підсвідомості людини ще задовго до її народження і є певним подразником, який пов'язаний як з позитивними, так і з негативними емоціями. Тому одні комбінації звуків викликають в людини знервованість, злість, агресію, а чуючи інші, вона розслабляється і навіть оздоровлюється.

Отже, музика відіграє величезну роль у нашому житті. Цікаво, чи впливає вона на виховання людини? «Музичне виховання – це не виховання музиканта, а, насамперед, виховання людини», – стверджував В. Сухомлинський. У Давній Греції всі громадяни до 30 років повинні були навчатися співу та інструментальній музиці. У Спарті, Фівах та Афінах – ще й грати на авлосі та співати в хорі. Арістотель зазначав, що музика повинна служити трьом цілям – вихованню, очищенню та інтелектуальному розвитку.

Отже, музика значно впливає на наше виховання.

Музика дуже різна, різний і її вплив. Пісні, які ми слухаємо під час якоїсь роботи (тобто як фон), сприймаються підсвідомо. Якщо їх зміст містить брутальні слова, заклики до безглузвих вчинків, то споживачам цієї «продукції» буде нав'язана саме така поведінка. Знаючи тепер, що музика відіграє величезну роль у житті, вихованні, оточує нас із самого дитинства, а також постійно впливає на нашу поведінку, логічним було б задуматись, чи можуть пісні бути джерелами патріотичних почуттів. Як і будь-які слова, промовлені до нас, музика може викликати патріотизм. Починаючи з ХХІ ст., музики, граючи на кобзі, пробуджували любов до рідної землі у народу, який так часто забував про своє походження, й закликали до боротьби з ворогами. Подібне можна спостерігати і в наші дні. Із здобуттям Україною незалежності з'являються нові й нові виконавці та слухачі.

Розглянемо декілька прикладів.

«Океан Ельзи» – український рок-гурт, лідером та вокалістом якого є Святослав Вакарчук. Тисячі українців за кордоном зустрічають «Океан Ельзи» як найтепліший привіт з рідної землі, як ластівку надії та тепла, впевненості в тому, що Україна – жива і сильна, що вона досі – і зараз, як ніколи, – той дім, куди можна і треба хотіти повернутися. Подібні тури є

надважливими для українських мігрантів, адже дають змогу зібратися разом, підтримати один одного, заспівати гімн, відчутти себе Українцями далеко від дому. Люди з'їжджалися не лише з прилеглих міст, а й з інших країн: Голандії, Франції, Італії. Щовечора перед виходом гурту в залі звучали рядки національного гімну, фан-зона сяяла жовто-блакитними прапорами, на заклики «Слава Україні!» потужно відповідали «Героям слава!», а між піснями скандували «Україна».

Позиція Вокарчука, лідера гурту, є доказом його патріотичності: «Патріотизм – це коли ти щиро пишаєшся тим, якою є твоя країна. Ніщо не підсилює патріотизм більше, ніж коли ти відчуваєш гордість за ті речі, які створив у своїй країні та заради неї. Це не просто пафосні слова. Патріотизм справжній тільки тоді, коли він підкріплений практичними діями. Моя персональна історія – найбільш яскравий приклад. Коли ми починали групу «Океан Ельзи», нашою основною місією було зробити так, щоб за український музичний продукт було не соромно і він міг на рівних конкурувати з європейським. На той час ця мрія здавалася фантастичною. Але ми йшли впевнено до своєї мети, і сьогодні я можу стверджувати, що, зокрема і завдяки моїй участі, українська музика перебуває на передових позиціях сьогоденної європейської музичної сцени. Саме це додає до мого патріотизму практичну нотку».

Воплі Відоплясова (також Vopli Vidopliassova, VV та ВВ) – український рок-гурт, створений у 1986 році. Лідером гурту є вокаліст Олег Скрипка. «Воплі Відоплясова» є засновниками українського рок-н-ролу та неостилію етно-рок. Саме вони першими заспівали рок українською за межами України.

З 2004 року під егідою «Країни Мрій» Олег Скрипка бере участь у різносторонній видавничій і просвітницькій діяльності. Паралельно Скрипка стає засновником ще одного фестивалю сучасної української рок-музики – «Рок-Січ». Основна мета фестивалю – підтримка національної рок-культури. Це перший і єдиний столичний фестиваль, на якому одночасно з трьох сцен лунає українська рок-музика.

Тарас Гаринальдович Петриненко – український музикант, співак, композитор, поет, автор пісні «Україна», що перетворилася на своєрідний неофіційний гімн України. «Боляче

спостерігати, як «падають» такі українські міста, як Львів, - каже Тарас Петриненко, дуже мало залишилось там українського, а мови взагалі української майже не чути. Така риса українців, як вміння пристосовуватись до обставин, зробила багато лиха. Адже сьогодні далеко не кожна мати змалку вчить свою дитину української мови і в побуті нею послуговується.

Знаємо, що бракує нам вміння відстоювати власну національну гідність, як це роблять поляки, естонці, литовці й інші народи. І поки не навчимося цьому, не буде нічого доброго», – зазначав в інтерв'ю співак.

Таким чином, музика відіграє надзвичайно важливу роль у нашому житті, з народження вона привчає до любові до Вітчизни. Українські музиканти пропагують вітчизняну культуру як на території України, так і за кордоном. Розвиток музики (в т. ч. й року) є ключем до популяризації українського.

ОРНАМЕНТ ТА КОМПОЗИЦІЙНА СТРУКТУРА БОЙКІВСЬКОЇ ВИШИВКИ СЕРЕДИНИ ХХ – ПОЧАТОК ХХІ СТОЛІТТЯ

Котова В. І., Костюк Л. В.

*Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка*

Напрямки розвитку сучасної моди неможливі без використання спадщини багатих народних традицій, які передавались із покоління в покоління. Одним з таких напрямів є вишивка. Народна вишивка займає особливе місце в житті людини і є зразком духовно-художньої культури нашого народу. Розуміння структури народних орнаментальних композицій, їх розташування, дуже важливе при проектуванні різноманітних виробів у народному стилі. Дослідження художніх особливостей орнаменту бойківської вишивки кінця ХІХ – початку ХХ ст., її композиції у виробах інтер'єрного призначення дає змогу у подальшому використанні в сучасних текстильних виробах.

Вишивка виникла та розвивалась передусім на вбранні,